

[Knud Jespersen.]

alt gavne pengeinstitutter, banker og andre institutioner, der lever af, at vi komplicerer skattesystemet.

Hvis man virkelig vil være venlig over for menneskene, så skal man forenkle skattesystemet, måske efter de hovedlinjer, vi har peget på, at de første 40.000 kr. skulle være skattefrie til staten, og så skulle man fjerne alle de andre fradrag og ekstraordinære afskrivningsbestemmelser.

Selv mobiliserende al vores humane, menneskelige forståelse så må vi sige, at netop af den grund vil vi afvise dette forslag.

Ørdføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Man skal have en ualmindelig kringlet politisk hjerne for at få noget politisk ud af dette forslag. Det er en ganske enkel ajourføring af en beløbsgrænse, som har stået uændret siden maj 1970. Hvis den havde været pristalsreguleret, havde vi formentlig haft et beløb på mere end det dobbelte.

Der er ikke nogen som helst komplikation i forbindelse med ændring af beløbsgrænsen, og derfor forstår jeg slet ikke hr. Poul H. Møllers eller hr. Knud Jespersens bemærkninger herom.

Det er kommet som en ubehagelig overraskelse for mange skatteydere, at folketinget i september 1974 gennemførte den regel, at udgifter til sygesikring skulle ind under denne beløbsgrænse på 3.000 kr. Det var jo ikke dengang tanken, at vi skulle begrænse dette beløb, tanken var, at vi skulle begrænse fradragene, og man burde selvfølgelig i forbindelse med, at man tog denne udgift ind under de 3.000 kr., have forhøjet beløbsgrænsen. Det gjorde vi ikke, og derfor kommer vi med forslaget nu.

Vi kommer også med forslaget, fordi vi diskuterede dette fradrag, da vi behandlede regeringens forslag om en udvidet særskilt beskatning af gifte kvinder i maj 1975. Dengang stillede fremskridtspartiet et forslag om, at personer, der levede i ægteskab, begge skulle have et fradrag på 3.000 kr., og det konservative folkeparti stemte for det. Derfor undrer det mig noget nu at høre, at hr. Glistrup ikke vil være med til isoleret at forhøje denne beløbsgrænse.

Det afgørende for det konservative folke-

parti er imidlertid, at vi får sat den kontante private opsparing i vejret. Man kan selvfølgelig sige, at der i dag foregår en temmelig stor opsparing, og det er rigtigt, folk sparer op af frygt for fremtiden. Men vi håber jo alle sammen, at konjunkturerne på et eller andet tidspunkt vil vende, og så er vi i den situation, at vi skal stimulere den private kontante opsparing, hvis vi overhovedet skal gøre os noget håb om skattelettelser. Det er hovedbegrundelsen for, at vi allerede nu bør forhøje beløbsgrænsen for 1976, således at vi kan regne med, at vi sidst på året kan få en højere kontant opsparing.

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at når den konservative gruppe fremsætter dette forslag, så er det selvfølgelig alvorligt ment, fordi vi ønsker at få dette forslag gennemført. Jeg skal ikke deltage i diskussionen om, hvem der får fordelene. De skatteydere, som sparer op, udsætter et forbrug, og det kan vi være interesseret i, når vi når hen på slutningen af året. I øvrigt mener jeg, at det er samfundet, der får fordelene ved, at der er kontante penge til rådighed, som kan bruges til at forøge produktionen og eksporten og dermed naturligvis beskæftigelsen.

Jeg skal på den konservative gruppes vegne takke for en nogenlunde venlig modtagelse af dette forslag, og jeg håber, at forhandlingerne i udvalget vil føre til, at vi kan forhøje beløbsgrænsen for indkomståret 1976.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det var en enkelt bemærkning fra hr. Stetter, der får mig til at bede om ordet, nemlig bemærkningen om, at det i sommeren og efteråret 1974 ikke var tanken at begrænse fradraget ved at flytte sygeforsikringsudgifterne ned under 3.000 kroners fradraget. Jeg må opfordre til at læse fremsættelsestalen fra den daværende finansminister, hr. Anders Andersen, der gav udtryk for, at der med den udbygning, den offentlige sygesikring havde gennemgået, ikke mere var samme behov for, at vi via skatte-lovgivningen gav tilskud til disse forsikringsordninger. Der lå altså klart fra den daværende venstre-regering et sigte om at begrænse fradraget, og det var et led i den